

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jana Dvořáka a soudců JUDr. Aleše Korejtky a Mgr. et Mgr. Jaroslava Vávry ve věci

žalobce: **X**, narozený X
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Michalem Morawski
sídlem Rybná 678/9, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Katastrální úřad pro Pardubický kraj**, IČ 002 13 721
sídlem Čechovo nábřeží 1791, 530 03 Pardubice

za účasti: **Statutární město Pardubice**, IČ 002 74 046
sídlem Pernštýnské náměstí 1, 530 02 Pardubice

v řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

Odůvodnění:

1. V dané věci soud posuzuje, zda nezákonný zásah správního orgánu (žalovaného) lze spatřovat v tom, že v evidenci katastru nemovitostí byla provedena změna údajů spočívající v rozdělení pozemku ve spoluvlastnictví žalobce na dva pozemky evidované pod samostatnými parcelními čísly.

I. Vymezení věci

2. Žalovaný na podkladě ohlášení změny údajů o pozemku k zápisu do katastru nemovitostí, v němž byl požadován zápis změny geometrického určení hranic pozemků z důvodu jeho rozdělení, vyhotoveném osobou zúčastněnou na řízení provedl na základě jím schváleného geometrického plánu dne 15. 7. 2025 pod sp. zn. Z-3535/2025-606 zápis změn údajů katastru nemovitostí. Změna údajů spočívala v tom, že pozemek původně evidovaný v katastru nemovitostí pod p. č. XA (dále též „*předmětný pozemek*“), jehož je žalobce podílovým spoluvlastníkem, je nově evidován pod dvěma parcelními čísly, a to jako pozemky označené v katastru nemovitostí jako p. č. XA a p. č. XB. Všechny uvedené pozemky se nachází v katastrálním území Pardubice. Součet výměr nově evidovaných pozemků se rovná výměře předmětného pozemku, druh pozemku (orná půda) u nově evidovaných pozemků je shodný jako u předmětného pozemku.
3. Mezi účastníky řízení je nesporné, že Magistrát města Pardubic vydal dle § 79 a § 92 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), v rozhodném znění (dále „*stavební zákon*“) a § 9 vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu, dne 24. 8. 2020 pod č. j. MmP 84799/2020 (právní moc dne 29. 5. 2021) rozhodnutí o umístění stavby „*I/2 Pardubice, jihovýchodní obchvat*“. Předmětem stavby je kromě silnice (přeložky silnice I/2) i stezka pro chodce a cyklisty vedená podél hlavní trasy. Dopravní infrastruktura, která je předmětem uvedeného územního rozhodnutí, má být umístěna i na předmětném pozemku, jehož je žalobce podílovým spoluvlastníkem. Účastníkem územního řízení, z něhož vzešlo uvedené územní rozhodnutí, byl právní předchůdce žalobce, který dne 15. 1. 2025 zemřel.

II. Žalobní tvrzení

4. Žalobce se žalobou podanou podle § 82 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v rozhodném znění (dále „*s. ř. s.*“) domáhal určení, že zásah popsáný v odstavci 2 tohoto rozsudku je nezákonným zásahem. Dále se domáhal uložení povinnosti žalovanému uvést zápisy údajů katastru nemovitostí do stavu před zápisem změn údajů provedeným dne 15. 7. 2025 pod sp. zn. Z-3535/2025-606.
5. Žalobu žalobce odůvodnil tím, že je podílovým spoluvlastníkem předmětných nemovitostí, které nabyl v důsledku smrti svého právního předchůdce zemřelého dne 15. 1. 2025. Je nositelem veřejného subjektivního práva spočívajícího v tom, že má právo na to, aby údaje o jeho nemovitostech byly evidovány v katastru nemovitostí předepsaným způsobem, resp. nebyly evidovány v případě, že k tomu není zákonný důvod [viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu (dále také „*NSS*“)]

ze dne 16. 11. 2010, č. j. 7 Aps 3/2008-98. Všechna v tomto rozsudku uvedená rozhodnutí NSS jsou dostupná na www.nssoud.cz].

6. Podstata žalobní argumentace spočívá v tvrzení, že žalovaný (evidenčním) rozdělením předmětného pozemku na dva nově vzniklé pozemky zasáhl do vlastnického práva žalobce. Dle žalobce byl zásah žalovaného nezákonný, neboť byl proveden na základě územního rozhodnutí, které není způsobitelným podkladem pro zápis rozdělení pozemku. Výroková část územního rozhodnutí je totiž neurčitá a nesplňuje zákonné náležitosti, a to zejména pokud jde o zakres hranic pozemků nově vzniklých rozdělením. Územní rozhodnutí se o vzniku dalších komunikací zmiňuje v textové části povšechně, není z ní patrné, jakým způsobem stavba zasahuje do předmětného pozemku. Z grafické části není vznik dalších komunikací patrný vůbec. Z důvodu stavby přeložky silnice I/2, jihovýchodní obchvat, byl již původní pozemek rozdělován a ohledně pozemku p. č. XC je vedeno vyvlastňovací řízení. Výrok I. a II. územní rozhodnutí nestanovuje podmínky pro dělení předmětného pozemku a neodpovídá § 82 stavebního zákona, resp. § 12 vyhlášky č. 503/2006 Sb.
7. Žalobce dále namítal, že zápis byl proveden na základě ohlášení neoprávněné osoby a dále, že v průběhu přípravy geometrického plánu neměl možnost seznámit se se zamýšlenými změnami předmětného pozemku, neboť obeslán za účelem účasti na seznámení se s vytyčením hranice rozděleného pozemku byl jeho právní předchůdce, který však byl několik měsíců po smrti.

III. Vyjádření žalovaného

8. Žalovaný ve vyjádření k žalobě poukázal na právní úpravu týkající se zápisu změny jiných údajů katastru nemovitostí v zákoně č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální zákon), v rozhodném znění (dále „katastrální zákon“) a ve vyhlášce č. 357/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální vyhláška), (dále „katastrální vyhláška“) a dále na § 2h odst. 4 zákona č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby strategicky významné infrastruktury (dále „liniový zákon“). Dle liniového zákona se s účinností od 1. 1. 2024 k dělení či scelení pozemků, které jsou součástí záměru stavby dopravní infrastruktury uvedené v § 1 odst. 2 písm. a) nebo b), povolení podle stavebního zákona pro účely převodu práv k takovým pozemkům nevyžaduje.
9. Uvedl, že v dané věci se jednalo o zápis nové hranice pozemku dané dle § 2 písm. a) katastrálního zákona územním rozhodnutím, kdy grafická příloha územního rozhodnutí korespondovala s předloženým geometrickým plánem. Účelem zápisu dělení pozemku bylo následné vykupování pozemků a též případná změna druhu pozemku v souvislosti s výstavbou. Možnost rozdělit pozemky se posuzuje jako předběžná otázka v rámci územního řízení v případě umístění stavby pouze na část pozemku. Ohlášení změny byla osoba zúčastněná na řízení oprávněna dle § 30 odst. 3 katastrální vyhlášky učinit, neboť je vlastníkem některých změnou dotčených pozemků, tedy např. pozemku p. č. XD.
10. Žalovaný dále uvedl, že rozdělením pozemku nedochází k žádnému zásahu do vlastnických či jiných věcných práv vlastníků či jiných oprávněných, jde pouze o evidenční záležitost provedenou na základě územního rozhodnutí příslušného stavebního úřadu. Žalobce je nadále vlastníkem stejné části zemského povrchu jako

před provedenou změnou. Běžnou a ustálenou praxí je, že za účelem urychlení procesu výstavby se provádí dělení pozemků na základě územních rozhodnutí v předstihu před zápisem výkupu pozemků na základě jednotlivých kupních smluv.

11. Závěrem navrhl zamítnutí žaloby.

IV. Replika žalobce

12. Žalobce v replice k vyjádření žalovaného nad rámec argumentace uvedené v žalobě uvedl, že aplikace ustanovení § 2h odst. 4 liniového zákona je v předmětné věci vyloučena, neboť s ohledem na zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích není cyklostezka stavbou uvedenou v § 2h odst. 4 liniového zákona.

V. Přezkum věci soudem

13. Žalobce se domáhá ochrany před nezákonným zásahem.
14. Dle § 82 s. ř. s. se *každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásah“) správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasazeno, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.*
15. Žalobce považuje za nezákonný zásah zápis změny údajů katastru nemovitostí žalovaným spočívající v tom, že předmětný pozemek, jehož je žalobce podílovým spoluvlastníkem, je nově evidován pod dvěma parcelními čísly. Nezákonným zásahem je tedy dle žalobce zápis změny geometrického určení hranic pozemků z důvodu rozdělení předmětného pozemku, jehož podkladem bylo územní rozhodnutí, kterým byla na předmětný pozemek umístěna stavba dopravní infrastruktury. Žalobce se žalobou domáhá jednak určení, že postup žalovaného je nezákonný a dále fakticky uložení zákazu žalovanému, aby v zásahu pokračoval, resp. obnovil stav před zásahem. Jde tedy o kombinaci určovacího výroku a výroku na plnění, která není dle judikatury NSS vyloučena. K tomu srov. rozsudek rozšířeného senátu NSS z 26. 3. 2021, č. j. 6 As 108/2019-39, č. 4178/2021 Sb. NSS, věc Žaves, bod 108.
16. Soud se nejprve zabýval splněním podmínek řízení a poté důvodností žaloby.

V.a. Podmínky řízení

17. V dané věci byla podána zásahová žaloba, proto soud nejprve zkoumal, zda žalobce myslitelně tvrdí existenci všech podmínek, které konstituují nezákonný zásah, neboť neexistence zásahu vede k nepřijatelnosti žaloby. K tomu srov. rozsudky NSS z 19. 9. 2007, č. j. 9 Aps 1/2007-68, č. 1382/2007 Sb. NSS, a z 18. 12. 2019, č. j. 6 As 167/2019-36, č. 3973/2020 Sb. NSS).
18. Podmínkou řízení o zásahové žalobě dle § 82 s. ř. s. je přípustitelné (plausibilní) tvrzení nezákonného zásahu, které musí být patrné již ze samotné žaloby. K tomu srov. např. rozsudek NSS z 26. 5. 2023, č. j. 3 As 325/2022-75, odst. 14. Jak konstatoval rozšířený senát NSS v rozsudku ze dne 21. 11. 2017, č. j. 7 As 155/2015-160, odst. 63: „*Pokud je zjevné a nepochybné, že jednání popsané v žalobě nemůže být vzhledem ke své povaze, povaze jeho původce či jiným okolnostem „zásahem“ ve smyslu legislativní zkratky v § 82 s.*

ř. s., i kdyby byla tvrzení žalobce pravdivá, musí být taková žaloba odmítnuta podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., jelikož chybí podmínka řízení spočívající v přípustitelném (plausibilním) tvrzení nezákonného zásahu.“

19. Soud má za to, že v daném případě může existovat minimálně rozumná pochybnost, že zápis jiného údaje, tedy rozdělení pozemku, do katastru nemovitostí, může představovat nezákonný zásah ve smyslu § 82 s. ř. s. Zápis jiného údaje do katastru v podobě rozdělení pozemku, pro který se dle § 28 katastrálního zákona použije přiměřeně ustanovení o zápisu záznamem, může být dle soudu totiž v obecné rovině způsobilý zasáhnout právní sféru žalobce jakožto spoluvlastníka předmětného pozemku. Nejde o pouhý procesní úkon technicky zajišťující průběh řízení. K tomu srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 16. 11. 2010, č. j. 7 Aps 3/2008-98, odst. 23 a 28, dle kterého má každý veřejné subjektivní právo na to, aby údaje o jeho nemovitostech byly evidovány v katastru nemovitostí předepsaným způsobem, resp. aby nebyly evidovány v případě, že k tomu není zákonný důvod. Žaloba je tedy přijatelná.
20. Dále se soud zabýval přípustností žaloby ve smyslu § 85 s. ř. s. Dle § 85 s. ř. s. *je žaloba nepřipustná, lze-li se ochrany nebo nápravy domáhat jinými právními prostředky; to neplatí v případě, domáhá-li se žalobce pouze určení, že zásah byl nezákonný.*
21. Žalobce podal zápůřčí žalobu, kterou se domáhal vedle vyslovení nezákonnosti zásahu rovněž stanovení zákazu žalovanému, aby v zásahu pokračoval, resp. aby obnovil stav před zásahem, tj. zápisem jiného údaje do katastru nemovitostí. Soud se tedy musel zabývat otázkou, zda se žalobce mohl domáhat ochrany nebo nápravy jinými právními prostředky před správním orgánem.
22. V dané věci soud dospěl k závěru, že žalobce k dispozici jiné právní prostředky, kterými by se mohl domáhat ochrany nebo nápravy před správním orgánem, neměl. Oprava chyby v katastrálním operátu dle § 36 katastrálního zákona stěží připadá v úvahu. V dané věci totiž nejde (žalobcem není ani tvrzen) o chybný údaj katastru vzniklý zákonem předvídaným způsobem, tedy zřejmým omylem při vedení a obnově katastru ani nepřesností při podrobném měření, zobrazení předmětu měření v katastrální mapě a při výpočtu výměr parcel, pokud byly překročeny mezní odchylky stanovené prováděcím právním předpisem. K tomu srov. rozsudek NSS ze dne 26. 1. 2012, č. j. 4 Aps 4/2011-68. Žaloba je tedy ve smyslu § 85 s. ř. s. přípustná.
23. Žaloba je rovněž včasná. Dle § 84 odst. 1 žaloba musí být podána do dvou měsíců ode dne, kdy se žalobce dozvěděl o nezákonném zásahu. Nejpozději lze žalobu podat do dvou let od okamžiku, kdy k němu došlo. V posuzované věci byl zápis změn žalovaným proveden dne 15. 7. 2025, žaloba byla podána dne 15. 8. 2025. Je tedy nepochybné, že žaloba není opožděná.

V.b. Důvodnost žaloby

24. Ochranu před nezákonným zásahem poskytuje správní soud dle výše citovaného ustanovení § 82 s. ř. s. tehdy, je-li žalobce přímo (1. podmínka) zkrácen na svých právech (2. podmínka) nezákonným (3. podmínka) zásahem, pokynem nebo donucením („zásahem“ v širším smyslu) správního orgánu, které nejsou rozhodnutím (4. podmínka), a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

- přímo zasaženo (5. podmínka). Není-li byt' jen jediná z uvedených podmínek splněna, nelze žalobci ochranu podle § 82 a násl. s. ř. s. poskytnout. K tomu srov. rozsudek NSS ze 17. 3. 2005, č. j. 2 Aps 1/2005-65, č. 603/2005 Sb. NSS, nověji např. rozsudek NSS z 31. 8. 2017, č. j. 4 As 117/2017-46, č. 3631/2017 Sb. NSS, bod 13. Posouzení naplnění definičních znaků zásahu (tj. podmínky pod č. 1 až 3 a 5 až 6) je hodnocením věcné legitimace ústící do zákazu a příkazu správnímu orgánu nebo do zamítnutí žaloby (§ 87 odst. 2 a 3 s. ř. s.). K tomu srov. rozsudky NSS z 19. 9. 2007, č. j. 9 Aps 1/2007-68, č. 1382/2007 Sb. NSS, a z 18. 12. 2019, č. j. 6 As 167/2019-36, č. 3973/2020 Sb. NSS).
25. Dle § 31 katastrálního zákona *zápis jiných údajů a jejich změn se provádí na základě a) ohlášení vlastníka nebo jiného oprávněného, jehož přílohou je rozhodnutí nebo souhlas vydaný příslušným orgánem veřejné moci podle jiného právního předpisu, je-li takové rozhodnutí nebo souhlas vyžadován, b) rozhodnutí, souhlasu nebo oznámení vydaného příslušným orgánem veřejné moci podle jiného právního předpisu, který zároveň stanoví orgánu veřejné moci povinnost zaslat rozhodnutí, souhlas nebo oznámení k zápisu do katastru katastrálnímu úřadu, nebo c) právního předpisu, který přímo stanoví jiné údaje nebo jejich změny.*
26. Dle § 30 odst. 3 katastrální vyhlášky *v případě, kdy se změna jiných údajů katastru vyplývající z rozhodnutí vydaného příslušným orgánem veřejné moci podle jiného právního předpisu dotýká většího počtu vlastníků, postačuje, je-li ohlášení změny učiněno kteroukoliv z dotčených osob v postavení vlastníka. Obdobně se postupuje v případě, kdy je ohlášení doloženo listinou, vztahující se na všechny vlastníky, kterých se ohlašovaná změna dotýká.*
27. Dle § 28 odst. 1 katastrálního zákona *pro zápis jiných údajů do katastru se použijí přiměřeně ustanovení o zápisu záznamem.*
28. Dle § 2h odst. 4 liniového zákona *k dělení či scelení pozemků, které jsou součástí záměru stavby dopravní infrastruktury uvedené v § 1 odst. 2 písm. a) nebo b), se povolení podle stavebního zákona pro účely převodu práv k takovým pozemkům nevyžaduje. Dle § 1 odst. 2 písm. a) uvedeného zákona se dopravní infrastrukturou se pro účely tohoto zákona rozumí stavby dálnic nebo silnic I. třídy nebo stavby s nimi související.*
29. V dané věci se žalobce domáhá ochrany proti zápisu změn jiných údajů katastru podle § 28 a násl. katastrálního zákona, tj. jiných údajů než těch, které se zapisují vkladem, záznamem nebo poznámkou. Soud má za to, že úkon žalovaného spočívající v zápisu změny geometrického určení hranic předmětného pozemku na základě územního rozhodnutí a geometrického plánu mohl být zásahem ve smyslu § 82 s. ř. s. Zápis jiného údaje je totiž faktickým úkonem – zanesením údaje do evidence, nevydává se o něm žádné rozhodnutí, proto se proti provedení zápisu změny nelze bránit žalobou podle § 65 a násl. s. ř. s. K tomu srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 16. 11. 2010, č. j. 7 Aps 3/2008-98 a rozsudek NSS ze dne 26. 1. 2012, č. j. 4 Aps 4/2011-68.
30. Žalobce v žalobě tvrdil, že žalovaný rozdělením předmětného pozemku na dvě pozemkové parcely zasáhl do vlastnického práva žalobce. Toto své tvrzení však nijak blíže nespecifikoval. Neuvedl, v čem konkrétně, případně jak, bylo jeho vlastnické právo omezeno.

31. Žalobce dle soudu nebyl úkonem žalovaného přímo zkrácen na vlastnickém právu. Zápis rozdělení pozemku, jehož je žalobce podílovým spoluvlastníkem, na základě pravomocného územního rozhodnutí, kterým byla umístěna stavba dopravní infrastruktury ve smyslu § 2h odst. 4 liniového zákona, tedy přeložka silnice I/2, jihovýchodní obchvat, a stezky, a předloženého geometrického plánu, má pouze evidenční charakter. I po zápisu zůstává žalobce spoluvlastníkem stále stejné části zemského povrchu. Celková výměra žalobcem spoluvlastněné části zemského povrchu zůstala zachována a zachován zůstal i druh pozemku. Především druhá podmínka nutná k poskytnutí ochrany žalobci ve správním soudnictví tak nebyla dle soudu naplněna. Soud proto neměl jinou možnost než žalobu zamítnout, neboť podmínky pro poskytnutí ochrany proti nezákonnému zásahu v soudním řízení správním jsou stanoveny kumulativně, tedy již nesplnění jedné z nich nutně vede k nevyhovění žalobě.
32. Soud uvádí, že ani v řízení o ochraně před nezákonným zásahem dle § 82 a násl. s. ř. s. není jeho povinností domýšlet možné (negativní) důsledky žalobcem tvrzeného zásahu. Tedy zabývat se tím, jakým konkrétním způsobem by případně mohl být žalobce zkrácen na svém vlastnickém právu. Vzhledem k tomu, že sám žalobce zkrácení na vlastnickém právu v žalobě nekonkretizoval, nemohl soud precizněji na žalobcovu v zásadě obecné tvrzení reagovat.
33. K doplnění shora uvedeného soud uvádí, že NSS například v rozsudku ze dne 4. 4. 2019, č.j. 9 As 351/2018-22 uvedl, že nezákonný zásah může být spatřen v evidenční změně označení parcely ze stavebního pozemku na ostatní plochu a ve zrušení čísla popisného stavebního objektu v evidenci RÚIAN (registr územní identifikace, adres a nemovitostí). Uvedené závěry však nejsou přenositelné na nynější věc žalobce, neboť v popsané věci evidence RÚIAN navrhovatel mimo jiné tvrdil potenciální konkrétní újmu na jeho právech spočívající v tom, že nebude moci realizovat rekonstrukci domu, kterému bylo odejmuto číslo popisné.
34. Nad rámec výše uvedeného soud uvádí, že z územního rozhodnutí vyplývá, že jeho předmětem je i umístění stezky podél hlavní trasy silnice I/2, viz zejména strana 3 územního rozhodnutí. V dané věci šlo o zápis nové hranice pozemku dané dle § 2 písm. a) katastrálního zákona územním rozhodnutím s tím, že dle žalovaného grafická příloha územního rozhodnutí korespondovala s předloženým geometrickým plánem. Stezka má být umístěna v přidruženém prostoru silnice I. třídy, proto se na ní, jakožto na stavbu dopravní infrastruktury, vztahuje liniový zákon, tedy i jeho ust. § 2h odst. 4, dle kterého se k dělení pozemků povolení podle stavebního zákona pro účely převodu práv k takovým pozemkům nevyžaduje. Námitka žalobce spočívající v absenci podmínek dělení předmětného pozemku, na němž má být umístěna stezka, v územním rozhodnutí je nedůvodná. Vzhledem k tomu, že dle liniového zákona není vyžadováno k dělení pozemků povolení podle stavebního zákona, není třeba ani stanovení podmínek dělení předmětného pozemku v územním rozhodnutí. Následné jednání o převodu spoluvlastnického podílu žalobce k oddělené části předmětného pozemku (p. č. XC), případně vedení vyvlastňovacího řízení, bylo potvrzeno osobou zúčastněnou na řízení. Spoluvlastnický podíl k oddělené části předmětného pozemku původně ve vlastnictví třetích osob byl již na osobu zúčastněnou na řízení převeden.

35. Žalobce v žalobě tvrdil, že zápis byl proveden na základě ohlášení neoprávněné osoby. K tomu soud uvádí, že ve shodě s žalovaným má za to, že ohlášení učiněné osobou zúčastněnou na řízení jakožto vlastníkem některých územním rozhodnutím dotčených pozemků (např. pozemku označeného jako p. č. XD) bylo dle § 30 odst. 3 katastrální vyhlášky učiněno osobou oprávněnou.
36. Žalobce dále v žalobě namítal nemožnost seznámit se se zamýšlenými změnami předmětného pozemku v průběhu přípravy geometrického plánu. Tvrdil, že obeslán za účelem účasti na seznámení se s vytyčením hranice rozděleného pozemku byl jeho právní předchůdce, který však byl několik měsíců po smrti. Dále namítal časový odstup mezi právní mocí územního rozhodnutí a úkonem žalovaného a nemožnost brojit proti původnímu podkladovému rozhodnutí, neboť nebyl vlastníkem předmětných nemovitostí. K tomu soud uvádí, že nejde o skutečnosti rozhodné pro posouzení dané věci. V dané věci je totiž podstatné, že žalobce nebyl úkonem žalovaného přímo zkrácen na svém vlastnickém právu, neboť i po provedené změně zůstal spoluvlastníkem stejné části zemského povrchu.

VI. Závěr a náklady řízení

37. Soud shrnuje, že neshledal, že by žalovaný úkonem spočívajícím v zápisu rozdělení předmětného pozemku původně evidovaného pod jedním parcelním číslem na pozemky následně evidované pod dvěma parcelními čísly při zachování jejich celkové výměry a druhu pozemku zkrátil žalobcovo (spolu)vlastnické právo. Žalobce i nadále zůstává evidován v katastru nemovitostí jako vlastník celkem stejné výměry zemského povrchu jako v době před jeho provedením. Proto soud žalobu dle § 87 odst. 3 pro její nedůvodnost zamítl.
38. Výrok o náhradě nákladů řízení účastníků řízení se opírá o § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl v řízení úspěšný a žalovanému podle obsahu spisu nevznikly takové náklady soudního řízení, které by přesahovaly rámec běžné úřední činnosti. Žalovaný navíc ani nárok na náhradu nákladů řízení neuplatňoval (výrok II).
39. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok III), neboť jí soud v řízení neuložil žádnou povinnost (§ 60 odst. 5 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice, 17. prosince 2025

JUDr. Jan Dvořák v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje X.